

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra De to Baronesser

Citation: Andersen, H. C.: "De to Baronesser", i Andersen, H. C.: *De to Baronesser*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1997, s. 26.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen02val-shoot-idm140563625856560/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: De to Baronesser

til Pigen. »Det gaaer i Stykker! og det seer jo ud som en af de kobberrøde Indianere!«

Barnet var en Pige.

»Vi maae nok Alle staae Fadder til hende,« sagde *Herman*; »bare vi med Tiden ingen Skam faae af Jomfruen! en ung Dame, som første Gang, hun kommer i Huset, ligge ved Hjerter af en ung Cavalier i Svømmebeenklæder, tør man ikke vente sig det Bedste af!«

»Ved Faderens Hjerte kan hun nok hvile!« sagde *Holger*.

»Jeg vil ikke være hendes Fader!« svarede *Herman*. »I have lige saa stor en Deel i hende, som jeg! Men jeg giver gjerne mit Bidrag til en christelig Opdragelse.«

»Lagde I Mærke til de Øine, Moderen saae paa mig med?« sagde *Frederik*.

»Ja, Dig betroede hun da Barnet. Men da vi have staaet hos, bør vi vel ogsaa dele lidt af Byrden. *Herman* skal give Bidrag, jeg ogsaa, – og hvad siger vor Manufacteur? Vi ere komne til Fadderstads Iafte; men hvem sørger for, at den lille Datter kommer i Hænder, hvem skal være som Fader for hende? Det maa En af os. Lad os trække Straac!«

Og de trak.

»Manufacteuren har det kortest! altsaa er det Manufacteurens Datter; ja, saaledes være hun døbt!«

»Nei, Studenternes Datter!« sagde *Moritz*.

»Ve! Studenternes Datter! det er altid et Navn. Du er hendes Formyndet!«

»Men om nu den rigtige Fader melder sig?«

»Ja, lad ham det, men jeg troer ikke at han gjør det! Lad os imidlertid tænke paa at faae nogen Hvile, og imorgen med bedre Vind og Veir komme videre. God Nat! – Studenternes Datter! Skaal for hendes Formyndet! han leve!« og de hævdede Glassene og klinkede med Manufacteuren.

»Nei,« sagde denne, »skal min Skaal drikkes, saa hellere – ja, hvorfor lade det være en Hemmelighed? drik paa min Forlovelse!«

»Forlovelse!« raabte de Alle.

»Ja, iforgaars Aftes, netop en Time før vi reiste, blev jeg forlovet. Derfor var jeg søstærk! jeg tænkte paa hende, derfor smilte jeg, og ikke af de høie Søer, som De troede. At jeg tog med som det var